Klachtnummer 2025/133

Advies aan:

het bestuur van [bestuur] te [vestigingsplaats] (verder: het bestuur)

inzake

de klacht van [klaagster] (verder: klaagster), ouder van [leerling], (ex)-leerling van [school] te [vestigingsplaats] (verder: de school).

I. Verloop van de klachtenprocedure

De Landelijke klachtencommissie voor het katholiek en protestants christelijk onderwijs, thans Landelijke klachtencommissie bijzonder onderwijs (verder: de Commissie), heeft op 24 juni 2025 de klacht en het ingevulde vragenformulier ontvangen. De klacht is gericht tegen [bestuurder], voorzitter College van Bestuur (verder: de bestuurder) en [directeur], directeur van de school (verder: de directeur en gezamenlijk met de bestuurder: verweerder).
De Commissie heeft op 17 september 2025 van mr. P. Dijkmans een verweer ontvangen.

Klaagster en verweerder zijn in de gelegenheid gesteld hun standpunten nader toe te lichten tijdens een besloten hoorzitting op 2 oktober 2025. Tijdens deze hoorzitting waren aanwezig:
- klaagster;
- [partner], partner van klaagster en vader van [leerling] (verder: klager);
- [directeur], directeur [school];
- [kwaliteitscoördinator], kwaliteitscoördinator van de school;
- [directeur-bestuurder], directeur-bestuurder;
- mr. P. Dijkmans, gemachtigde van verweerder.

II. Feiten en omstandigheden

De Commissie gaat voor de beoordeling van de klacht uit van de volgende relevante feiten en omstandigheden.

[leerling] en zijn zus [zus van leerling] waren in het schooljaar 2024/2025 leerling van de school.

[leerling] zat dat schooljaar in groep 4/5. Deze groep had twee leerkrachten, één voor de maandag en de dinsdag en de ander voor de woensdag tot en met de vrijdag.

Op vrijdag 28 februari 2025 vond op het schoolplein een incident plaats tussen [leerling] en een andere leerling, waarbij [leerling] met een kruk in zijn hand dreigend tegenover de andere leerling stond.

Op vrijdag 21 maart 2025 was [leerling] onhandelbaar in de klas; ook wilde hij weer een kruk gooien naar de leerling die ook betrokken was bij het incident van 28 februari 2025. Er werd toen contact opgenomen met klaagster en haar werd verzocht om [leerling] op te halen.

Op 24 maart 2025 dienden klaagster en haar partner (verder gezamenlijk: klagers) bij de directeur een klacht in tegen de leerkracht van [leerling] die op de woensdag tot en met de vrijdag voor de klas stond omdat zij van mening waren dat deze leerkracht een rol had in het gedrag van [leerling].

Op 26 maart 2025 werden klagers naar aanleiding van hun klacht door de kwaliteitscoördinator uitgenodigd voor een gesprek met ambulant begeleider passend onderwijs. In dat gesprek, dat op 27 maart 2025 plaatsvond, werd met klaagster afgesproken dat de ambulant begeleider bij beide leerkrachten van groep 4/5 lesobservaties zou verrichten. Aan het einde van het gesprek schoof de directeur bij het gesprek aan. Klaagster sprak naar de directeur uit dat ze vertrouwen had in de school en dat het vertrouwen in de leerkracht moest groeien.

Op 1 en 3 april 2025 vonden de lesobservaties door de ambulant begeleider plaats.

In een gesprek dat op 9 april 2025 plaatsvond, deelde de directeur klaagster mee dat uit de lesobservaties was gebleken dat het pedagogisch klimaat bij beide leerkrachten op orde was en dat daarmee de klacht voor hem was afgehandeld. Klaagster liet weten zich niet serieus genomen te voelen en zei dat ze de klacht wilde voorleggen aan de Commissie. Ook gaf klaagster aan de directeur te kennen dat ze geen vertrouwen meer had in de school en dat ze inmiddels contact had gehad met andere scholen. Omdat klaagster eerst het door haar geïnitieerde onderzoek naar hoogbegaafdheid bij [leerling] wilde afwachten, hield ze [leerling] voorlopig nog op school.

Op 10 april 2025 ontvingen klagers schriftelijk bericht van de directeur over de afhandeling van hun klacht. In deze brief bevestigde de directeur aan klagers hetgeen hij een dag eerder met klaagster had gedeeld over de uitkomsten van de lesobservaties. Ook schreef de directeur dat hij geen aanleiding zag om te twijfelen aan het functioneren van beide leerkrachten. De directeur beschouwde de klacht van klagers hiermee als afgehandeld en verwees klagers naar de klachtenregeling van het bestuur indien zij een andere mening waren toegedaan.

Op 16 april 2025 hadden klagers een gesprek met de bestuurder, de directeur en een leerplichtambtenaar. In dat gesprek, dat op initiatief van de bestuurder plaatsvond, lichtte de directeur toe dat, doordat in het gesprek van de week ervoor met klaagster geen overeenstemming kon worden bereikt, de situatie voor de school onhoudbaar was geworden. Klagers bevestigden dat zij door de wijze van afhandeling van hun klacht geen vertrouwen meer hadden in de school. Ook vertelden zij aan de bestuurder dat zij na de meivakantie een aantal kennismakingsgesprekken met andere scholen hadden gepland en dat zij bij de schoolkeuze voor [leerling], de uitkomst van het nog

plaats te vinden onderzoek naar hoogbegaafdheid, zouden meewegen. Daarop deed de bestuurder klagers het voorstel om ter overbrugging tot de zomervakantie, met [school 2] in [vestigingsplaats] in gesprek te gaan over een tijdelijke plaatsing van [leerling].
Klagers lieten de bestuurder daarop weten dat zij de uitspraak dat de situatie voor de school onhoudbaar was geworden, opgeblazen vonden. Toen klager zijn twijfels uitte over de uitgevoerde lesobservaties, antwoordde de bestuurder dat hij hun klacht had gelezen en ook kennis had genomen van de behandeling van de klacht. Hij was van mening dat de behandeling van de klacht op correcte wijze had plaatsgevonden en dat hij geen reden had om te twijfelen aan de capaciteiten en vaardigheden van de leerkrachten.

Bij mail van 1 mei 2025 lieten klagers de bestuurder weten dat zij niet akkoord gingen met een tijdelijke plaatsing op [school 2], omdat de leerkracht tegen wie ze een klacht hadden ingediend ook lesgeeft op [school 2]. Ook was hen gebleken dat de moeder van de klasgenoot van [leerling] die bij de incidenten in januari en maart betrokken was, ook als leerkracht op die school werkzaam is.

Bij brief van 2 mei 2025 werden klagers door de bestuurder op de hoogte gesteld van zijn voornemen om hun beide kinderen te verwijderen van de school. Als reden werd vermeld de onhoudbare situatie op school ten gevolge van een door klagers bij herhaling uitgesproken vertrouwensbreuk in de leerkracht, de directeur en de school. Vanwege de uitgesproken vertrouwensbreuk in de leerkracht van [leerling], kon de school [leerling] geen onderwijs meer bieden en werd hem de toegang tot de school ontzegd. [leerling] kon onderwijs volgen op [school 2], die vanuit de bestuurlijke zorgplicht bereid was [leerling] in te schrijven. [zus van leerling] kon haar schooljaar op de school afmaken, aangezien tussen klagers en de leerkrachten van [zus van leerling] geen sprake was van een verstoorde relatie.

Op 8 mei 2025 zonden klagers hun zienswijze op de voorgenomen verwijdering aan de bestuurder. Zij wezen hem erop dat het gedurende het gehele schooljaar onrustig was in klas en dat er geen kwesties speelden met [leerling] gedurende het eerste deel van het jaar. Klagers benadrukten dat zij, vanaf het moment dat er incidenten ontstonden rondom [leerling], alles hebben gedaan om hem te ondersteunen. Klagers vonden dat de klacht die zij tegen een leerkracht van [leerling] hadden ingediend naar hun gevoel niet zorgvuldig was opgepakt en dat zij daarom op zoek gingen naar een andere school voor hun kinderen. Klagers benoemden dat het voor de kinderen en klagers een grote schok was om ineens te vernemen dat ze van school zouden worden verwijderd. Klagers vonden het onbegrijpelijk dat hen niet de tijd werd gegund om een en ander goed af te wikkelen voor de kinderen. Klagers herhaalden hun bezwaren ten aanzien van [school 2]. Ook lieten zij weten dat zij hadden gehoopt met de school het OPP te kunnen bespreken. Omdat de verwijdering dat lastig maakte, wilden klagers het OPP met de nieuwe school oppakken.

In reactie daarop deelde de bestuurder klagers bij zijn brief van 9 mei 2025 mee dat de school zonder hun toestemming voor het OPP, handelingsverlegen was geraakt en dat daarmee naast de vertrouwensbreuk een tweede grondslag was ontstaan voor de verwijdering van [leerling].

Klagers reageerden daarop bij brief van 13 mei 2025 dat zij op korte termijn kennismakingsgesprekken hadden gepland met andere scholen en dat zij openstonden voor gesprekken met betrekking tot het OPP. Daarop liet de bestuurder klagers weten dat hij de verwijderingsprocedure opschortte nu er zicht was op een minnelijke oplossing.

[zus van leerling] is met ingang van 26 mei 2025 en [leerling] met ingang van 1 augustus 2025 op [school 3] in [vestigingsplaats] geplaatst.

III. Standpunt van klaagster

De klacht van klaagster zoals die uit de stukken en de ter zitting gegeven toelichting naar voren komt, houdt zakelijk weergeven en voor zover relevant het volgende in.

Klagers lichten toe dat [leerling] een slimme hooggevoelige jongen is die af en toe moeite heeft met het uiten en uitspreken van zijn emoties. Hij wordt getriggerd wanneer vanuit macht of onmacht met hem wordt gecommuniceerd.

In november 2024 hoorden klagers voor het eerst van de leerkracht dat [leerling] bozig kan zijn. Omdat klagers dat herkenden zijn zij direct hiermee aan de slag gegaan en hebben zij hulp voor hem ingeschakeld.

In januari 2025 hoorden klagers van een andere ouder dat het een aantal keer mis is gegaan met [leerling].

Op 28 februari 2025 ontstond een opstootje tussen [leerling] en een andere leerling, een vriendje van [leerling], waarop niet werd ingegrepen door de leerkracht. [leerling] stond vervolgens dreigend met een kruk tegenover dat vriendje. Er heeft naar aanleiding van dit incident een gesprek plaatsgevonden tussen klagers en de directeur waarin afspraken zijn gemaakt. De afspraken werden nagekomen en het gedrag van [leerling] verbeterde.

Op vrijdag 21 maart 2025 werd klaagster gebeld dat ze [leerling] moest ophalen omdat hij onhandelbaar was en zijn vriendje weer had bedreigd met een stoel. Toen klaagster kwam, was [leerling] rustig en was hij bij de directeur moeilijke sommen aan het maken.

Klagers zijn teleurgesteld in de school omdat zij haar afspraken niet nakomt en omdat zij structureel pogingen saboteert om te erkennen dat de leerkracht van de tweede helft van de week een rol heeft in het gedrag van hun zoon.

Klagers vinden het onbegrijpelijk dat hun kinderen van school kunnen worden verwijderd, omdat zij op 24 maart 2025 een klacht hebben ingediend over een leerkracht en zij bij de afhandeling van hun klacht hebben uitgesproken dat zij geen vertrouwen meer hebben in de school.

Na het gesprek met de directeur werden klagers gesommeerd om op gesprek te komen bij de bestuurder. In dat gesprek hebben klagers bevestigd dat zij geen vertrouwen hebben in de school. Klagers werd medegedeeld dat hun kinderen niet meer welkom waren op school en dat er tot de zomer een andere school was gevonden voor [leerling], omdat de situatie met hem onhoudbaar was geworden. Klagers zijn van mening dat er geen enkele aanleiding voor deze plotselinge verwijdering was. Het ging juist goed met [leerling] en er werd met hem nog gewerkt aan een aantal zaken.

Samenvattend stellen klagers dat hun kinderen van school moesten omdat zij kritiek hebben geuit op de leerkracht en de school. Zij hebben echter enkel gebruik gemaakt van hun vrijheid van meningsuiting. Er was geen aanleiding voor een directe verwijdering van hun kinderen, en al helemaal niet in deze situatie waarbij klagers juist zelf al gesprekken hadden ingepland met verschillende scholen. Klagers twijfelden al langere tijd of de school wel de geschikte school was voor hun kinderen. Omdat op de school verschillende incidenten hadden plaatsgevonden, waarbij [leerling] overigens niet betrokken was, waren zij zich vanaf maart al aan het oriënteren op andere scholen in de omgeving. Na de meivakantie hadden zij een aantal kennismakingsgesprekken met die scholen gepland.

Klagers beklagen zich over:
1. de onterechte verwijdering van hun kinderen van de school, [leerling] per 6 mei 2025 en [zus van leerling] per het einde van de zomervakantie;
2. het nalatig handelen van de school met betrekking tot de problemen van [leerling].

IV. Standpunt van verweerder

Het verweer van verweerder, zoals dat uit de stukken en de ter zitting gegeven toelichting naar voren komt, houdt zakelijk weergeven en voor zover relevant het volgende in.

Verweerder is van mening dat hij in het proces zorgvuldig heeft gehandeld.

Verweerder stelt dat het voornemen tot verwijdering van beide kinderen niet zomaar is genomen. De school kwam in een spagaat nadat klagers op 9 en 16 april 2025 hun vertrouwen hebben opgezegd in een leerkracht en de directeur. Verweerder heeft klagers bij herhaling verteld dat bij een vertrouwensbreuk een verwijdering van beide kinderen onvermijdelijk zou zijn. De situatie van [leerling] werd door zijn gedrag onhoudbaar. Na de meivakantie 2025 was [leerling] niet meer welkom op school. Vanaf 7 mei 2025 is hem thuisonderwijs aangeboden.

Op 2, 6 en 9 mei 2025 heeft verweerder zijn voornemen tot verwijdering van beide kinderen aan klagers aangekondigd om de reden dat klagers bij herhaling hadden uitgesproken dat zij geen vertrouwen hebben in de school. Het is niet tot een definitieve verwijdering gekomen, omdat verweerder na het uitspreken van de vertrouwensbreuk door klagers op 9 april 2025 bezig is geweest met het zoeken naar een andere school voor [leerling]. Verweerder heeft enkele dagen later al een andere school, te weten [school 2] in [vestigingsplaats], aangeboden, maar klagers hebben deze

school geweigerd. Uiteindelijk is [leerling] op 1 augustus 2025 begonnen op [school 3] in [vestigingsplaats], waar [zus van leerling] al op 26 mei 2025 was begonnen.

Verweerder ontkent dat hij nalatig is geweest in de zorgplicht voor [leerling]. [leerling] is een leerling met een ondersteuningsbehoefte op sociaal-emotioneel vlak en gedragsproblematiek. Vanaf het moment dat er signalen kwamen over de ontwikkeling en het welzijn van [leerling] heeft verweerder tijdig en adequaat gereageerd. Er is langdurig en intensief contact geweest met klagers. Er zijn observaties ingezet door de kwaliteitscoördinator en later ook door de ambulant begeleider waarbij passende ondersteuning is ingezet. Er zijn regelmatig oudergesprekken gevoerd waarin de zorgen van de school rondom [leerling] zijn besproken. Daarbij is steeds gezocht naar een gezamenlijke aanpak in het belang van [leerling]. Er is gezocht naar alternatieven, er zijn verschillende externe partijen betrokken geweest en er is een OPP opgesteld. Verweerder heeft alle stappen ondernomen en zorgvuldig vastgelegd in het leerlingdossier. Daaruit blijkt ook dat verweerder planmatig heeft gehandeld. Verweerder heeft zijn zorgplicht serieus genomen en actief ingezet op de communicatie met ouders.

V. Overwegingen van de Commissie

Op grond van de door partijen ingediende stukken en het verhandelde ter zitting overweegt de Commissie als volgt.

De Commissie heeft ter zitting, met instemming van partijen, vastgesteld dat de klacht van klaagster bestaat uit de volgende onderdelen:
1. de onterechte verwijdering van [leerling] en [zus van leerling] van de school;
2. het nalatig handelen van de school met betrekking tot het gedrag van [leerling].

De onterechte verwijdering van [leerling] en [zus van leerling] van de school
Ouders en de school hebben een gezamenlijke taak bij de ontwikkeling en de opvoeding van hun kind op de school. Wanneer er sprake is van een goede relatie en samenwerking tussen het kind, de leerkracht/de school en de ouders, heeft dat een positieve invloed op de ontwikkeling, de prestaties, de betrokkenheid en het welbevinden van het kind. Om haar onderwijskundige en opvoedkundige verplichtingen naar het kind toe goed te kunnen invullen, heeft de school het vertrouwen van de ouders nodig. Wanneer sprake is van een ernstige en onherstelbare vertrouwensbreuk tussen de ouders en de school, dan kan verwijdering van het kind gerechtvaardigd zijn. De school kan dan immers niet langer haar verplichtingen tegenover de leerling voldoende invullen.

Omdat het verwijderen van een leerling de meest ingrijpende maatregel is die het schoolbestuur kan treffen, mag daartoe slechts in uitzonderlijke gevallen worden overgegaan. Voor haar beoordeling stelt de Commissie een voornemen tot verwijdering gelijk aan een verwijdering. Zij toetst derhalve of verweerder in redelijkheid tot zijn voornemen heeft kunnen komen om [leerling] en [zus van leerling] op grond van een vertrouwensbreuk met klagers van de school te verwijderen. Een belangrijk aspect bij die beoordeling is of de grond(en) die aan de verwijdering ten grondslag liggen de beslissing tot

verwijdering kunnen dragen of dat het beoogde doel ook bereikt had kunnen worden met een minder ingrijpend middel.

Verweerder heeft in zijn brief van 2 mei 2025 als reden voor zijn voornemen tot verwijdering van [leerling] en [zus van leerling] aangevoerd de onhoudbare situatie op school ten gevolge van een door klagers bij herhaling uitgesproken vertrouwensbreuk in een leerkracht van [leerling] en de directeur. In zijn brief van 9 mei 2025, die een reactie was op klagers zienswijze van 8 mei 2025 tegen het voornemen om hun kinderen te verwijderen, heeft verweerder een tweede grond voor verwijdering van de kinderen toegevoegd namelijk de ontstane handelingsverlegenheid van de school ten aanzien van [leerling] omdat klagers een gesprek over het OPP weigerden en ook geen instemming verleenden op het handelingsdeel van het OPP. Een formele verwijderingsbeslissing is nadien achterwege gebleven, omdat verweerder de verwijderingsprocedure heeft opgeschort met het oog op een mogelijke minnelijke oplossing. Dat er geen formele verwijderingsbeslissing is geweest, betekent naar het oordeel van de Commissie niet dat er geen sprake kan zijn geweest van een de facto verwijdering. Vast staat dat [leerling] vanaf 7 mei 2025 niet meer welkom was op school. [zus van leerling] mocht tot aan de schoolvakantie op school blijven omdat klagers niet het vertrouwen in haar leerkracht hadden opgezegd. Voor verweerder was met ingang van 7 mei 2025 het op school blijven van [leerling] dus niet meer het uitgangspunt, terwijl er op dat moment ook geen alternatief voor hem was. In deze beslissing van de school lag naar het oordeel van de Commissie de feitelijke verwijdering van [leerling] per 7 mei 2025 van de school besloten. Met de inschrijving per 1 augustus op [school 3] in [vestigingsplaats] is de verwijdering van [leerling] van de school definitief geworden. [zus van leerling] was op 26 mei 2025 al op [school 3] begonnen, zodat haar verwijdering van de school per die datum definitief was.

Verder is de Commissie uit de stukken en de toelichting ter zitting gebleken dat voor klagers de afhandeling van hun klacht van 24 maart 2025 tegen één van de twee leerkrachten van [leerling], de reden voor opzegging van hun vertrouwen in de school is geweest. Dat het opzeggen van het vertrouwen in een leerkracht en later de school, de samenwerking tussen beide beïnvloedt, kan de Commissie begrijpen. Het is de Commissie echter niet gebleken dat het vertrouwen dusdanig ernstig was beschadigd dat verwijdering van beide kinderen de enige mogelijkheid was. In de door verweerder overgelegde dagverslagen is op 27 maart 2025 opgenomen: “Vertrouwen in school en in leerkrachten. Moeder spreekt uit dat ze vertrouwen heeft in de school. Vertrouwen in de leerkracht zal moeten groeien.” Op 9 april 2025, het gesprek waarin de klacht met de directeur wordt besproken, is in het dagverslag opgenomen dat klaagster zich niet serieus genomen voelt, dat ze geen vertrouwen meer heeft in de school en dat ze inmiddels contact heeft met drie andere scholen. Daarna is opgenomen: “[De directeur] vraagt hoe moeder het nu ziet hoe het verder moet, aangezien ze verder geen vertrouwen meer heeft in de school. Dit weet moeder niet. [De directeur] geeft aan dat ze moeder iedere dag telefonisch een update blijft geven over hoe de schooldag voor [leerling] is verlopen. Moeder geeft aan dat ze dit liever via de chat heeft van Parro en niet meer telefonisch.” In het verslag dat is opgemaakt naar aanleiding van het gesprek met de bestuurder en de directeur op 16 april 2025 is vermeld dat dat de bestuurder constateert dat de ontstane situatie voor de school onhoudbaar is geworden en dat klagers daarop hebben gereageerd dat ze de uitspraak onhoudbaar ‘opgeblazen’ vinden.

Daarnaast constateert de Commissie dat de stelling van verweerder in zijn verweerschrift dat hij klagers bij herhaling duidelijk heeft gemaakt dat bij een vertrouwensbreuk een verwijdering van beide kinderen onvermijdelijk zou zijn, geen steun vindt in het door hem overgelegde dossier. Ter zitting hebben klagers desgevraagd verklaard dat zij niet wisten dat het opzeggen van het vertrouwen in de leerkracht en later de school mogelijk tot gevolg zou kunnen hebben dat hun kinderen van school zouden worden verwijderd. Naar het oordeel van de Commissie had verweerder klagers een expliciete schriftelijke waarschuwing dienen te geven dat, als zij bij hun standpunt zouden blijven dat er geen vertrouwen was in de leerkracht en de school, verweerder zich genoodzaakt zou zien om desnoods een procedure te starten tot verwijdering van [leerling] en [zus van leerling] van de school. De Commissie constateert dat het voornemenbesluit tot verwijdering voor klagers nu onvoorzien is geweest, temeer omdat zij in het gesprek van 9 en 16 april zelf al aan verweerder te kennen hadden gegeven dat zij na de meivakantie kennismakingsgesprekken hadden gepland met drie mogelijke alternatieve scholen voor hun kinderen. Wat de schoolkeuze voor [leerling] betreft, wilden klagers de uitkomst van het na de meivakantie uit te voeren hoogbegaafdheidsonderzoek afwachten. De Commissie begrijpt niet waarom verweerder deze ontwikkelingen niet heeft afgewacht. Sterker nog, in het niet ondertekenen van het OPP door klagers, heeft verweerder zelfs nog een extra grond voor de verwijdering gezien. Dat klagers het voorstel van verweerder om [leerling] als overbrugging tot aan de inschrijving op een nieuwe school te plaatsen op [school 2] hebben afgewezen, nadat ze deze school hadden bezocht, kan de Commissie overigens, gelet op de door hen genoemde redenen, wel volgen.

Concluderend is de Commissie van oordeel dat verweerder in redelijkheid niet tot zijn voorgenomen besluit tot verwijdering van [leerling] en [zus van leerling] van 2 mei 2025 heeft kunnen komen. Verweerder heeft niet aannemelijk gemaakt dat sprake was van een dusdanig ernstige en onherstelbare vertrouwensbreuk dat verwijdering gerechtvaardigd was. Bovendien wist verweerder op het moment van het besluit dat klagers zelf al actie hadden genomen om hun kinderen op een andere school te plaatsen waarmee zij van de school zouden worden uitgeschreven. Door zijn besluit heeft verweerder de situatie met klagers onnodig geëscaleerd. Dit klachtonderdeel is naar het oordeel van de Commissie dan ook gegrond. Zij is echter niet bevoegd om zich over de door klagers gevraagde maatregel, excuses in een lokale krant, uit te spreken.

De Commissie ziet echter wel aanleiding voor het doen van een aanbeveling nu haar gebleken is dat klagers het vertrouwen in de school verliezen door de wijze waarop hun klacht is opgepakt. Eén van de belangrijkste behoeften van een klager in een klachtproces is dat zijn zorgen serieus worden genomen. Ook is vereist dat de objectiviteit in de klachtbehandeling is geborgd. Klaagster heeft niet het gevoel gehad dat de directeur objectief was. Ook heeft zij zich door hem niet serieus genomen gevoeld. Dat is een spijtige constatering. De Commissie kan zich niet aan de indruk onttrekken dat indien de directeur zich naar klaagster toe onafhankelijk en meer onderzoekend zou hebben opgesteld, het mogelijk niet tot een opzegging van het vertrouwen in de school zou zijn gekomen.

Het nalatig handelen van de school met betrekking tot het gedrag van [leerling]

De Commissie heeft vastgesteld dat tot aan de indiening van de klacht door klagers, er tussen partijen sprake was van een goed en constructief contact met betrekking tot het gedrag van [leerling].
Zowel de school als klagers hebben interventies en hulpverlening ingezet om het steeds extremere gedrag van [leerling] te reguleren. Uit het dossier komt naar voren dat wat het inzetten van interventies betreft er van de zijde van verweerder sprake is geweest van een planmatige aanpak en afstemming met klagers.

Toch is de Commissie van oordeel dat verweerder meer had kunnen en moeten doen in de praktische uitvoering van de gepleegde interventies. Op 6 maart 2025 wordt door de school de stoplichtmethode, een hulpmiddel dat kan worden ingezet om emoties en gedrag te herkennen, begrijpen en te reguleren, bij [leerling] geïntroduceerd. Na het incident op 21 maart 2025 waarbij [leerling] voor de vierde keer rood gedrag heeft vertoond, is de stoplichtmethode voor zover de Commissie dat uit de dagverslagen heeft kunnen afleiden niet meer ingezet. Daarmee is de stoplichtmethode te kort ingezet om een blijvende gedragsverandering bij [leerling] te kunnen bewerkstelligen. Zou de methode langer zijn ingezet dan zou, naar het oordeel van de Commissie, de veiligheid in de klas voor [leerling] en zijn medeleerlingen mogelijk geborgd zijn geweest.
Ook is de Commissie gebleken dat in de lesobservatie is gefocust op het pedagogische klimaat bij de leerkrachten en dat er niet is gekeken naar een mogelijk verband tussen het gedrag van [leerling] en de interactie met de leerkrachten. Een dergelijk onderzoek heeft niets van doen met het functioneren van leerkrachten, zoals de directeur stelt in zijn brief van 10 april 2025, maar met het inzichtelijk maken van de dynamiek en onderstroom tussen beiden en de daaruit voortvloeiende mogelijke oplossingsrichtingen.
Gelet op het voorgaande acht de Commissie de klacht voor zover deze ziet op het inzetten van interventies ongegrond en voor zover het ziet op de uitvoering van de ingezette interventies gegrond.

VI. Het oordeel van de Commissie

De Commissie oordeelt klachtonderdeel 1 gegrond en klachtonderdeel 2 ongegrond voor wat betreft het inzetten van interventies en gegrond voor wat betreft de uitvoering van de interventies. Tevens ziet de Commissie aanleiding voor het doen van een aanbeveling aan het bestuur.

VII. Aanbeveling aan het bestuur

De Commissie beveelt het bestuur aan de interne klachtafhandeling op een dusdanige wijze vorm te geven dat objectiviteit en een neutrale onderzoekende instelling is geborgd.

Aldus gegeven op 2 oktober 2025 door mr. J.R. Bügel, voorzitter, M.A.H. Hermens en K.S. J. Kapteijns, leden, in tegenwoordigheid van mr. F.L.N. Tahalele als secretaris.